

Jegyzetek két íróról

Az egyik esti lap közölte a hírt, mely szerint „Krúdy Gyula sem kerül el sorsát, menthetetlenül. filmet készítenek belőle, „Vörös postakocsi“ című regényének filmváltozata, most áll előkészület alatt.“ Azt hisszük, nem találkozunk ellenvetéssel, ha fenti hír szövegébe egy kis módosítást ajánlunk. „Krúdy Gyula sem kerülheti el sorsát“... Nem tudjuk, mi ebben olyan nagy szerencsétlenség. Igaz, abban az időben, mikor Barabás Pál, Orbók Attila „nagysikerű“ regényeit produkálták a producerek lohalálban s a „Noszti fiú esetét“ Harsányi Zsolt átdolgozásában tálalták a szegény, magyar filmre éhes néző elé, nem volt nagy dicsőség bevonulni a megfilmesítettek galériájába. Azonban jelenleg 1948-at írunk; a szabadságharc százéves évfordulójában és a harmadik köztársaság harmadik évében vagyunk. A magyar filmgyártás már felmutathatja a „Valahol Európában“-t, forgatás alatt pedig Móra Ferenc „Ének a búzamezőkről“ és Mikszáth Kálmán: „Beszterce ostroma“ című regénye áll. Azt hisszük, ezek után nem kell Krúdy Gyulát sajnálnunk.

Ennek kapcsán nem mehetünk el szó nélkül a szomorú tény mellett, hogy Krúdy egyike leginkább elfelejtett nagy halottainknak. Ezért pedig elsősorban nem az olvasókat, hanem a kiadókat illeti a vád. Hála azonban a jobb belátásának, a hibát az utóbbi hetekben korrigálták. Örömmel tapasztalhatjuk, hogy a kiadók részéről végre érdeklődés mutatkozik Krúdy művei iránt. Az érdeklődés azonban egyelőre még nagyon „bibliofil“, ritkaság jellegű. Mindamellett reméljük, hogy nem soká késik az „összes művek“ kiadása. Nem kétséges, hogy a könyv és közönség találkozása, ma is 1948-ban tökéletes-sikerrel fog járni.